

Երեց Ալլան Ֆ. Փաքեր
Յոթանասուկից

Գիրքը

Ընտանեկան պատմությունն ու տաճարային աշխատանքը պետք է դառնան մեր անձնական երկրպագության հերթական մասը:

Որպես 12-ամյա պատանի սքաութ, ես նվեր ստացա իմ սքաութական սարքավորումների ամենացանկալի հավելումը: Դա մի փոքր կացին էր իր կաշվե պատյանով: Հաջորդ գիշերակաց արշավի ժամանակ, մենք ժամանեցինք ճամբար մութն ընկնելուց հետո՝ մրսած ու թաց ճանապարհին առատ ձյան պատճառով: Այն ինչի մասին միայն մտածում էի մի մեծ խարույկ վառելն էր: Անմիջապես գնացի իմ նոր կացնով ընկած ծառերը կտրելու: Մինչ կտրում էի ես նյարդայնանում էի, քանի որ այն կարծես լավ չէր կտրում: Նյարդայնացած լինելով ես ավելի

ջանասիրաբար աշխատեցի: Հիասթափված, ես ճամբար վերադարձա միայն մի քանի կտոր փայտով: Ինչ-որ մեկի կրակի ներքո ես հայտնաբերեցի խնդիրը: Ես կացնի պատյանը չէի հեռացրել: Համենայն դեպս կարող եմ ասել, որ կաշվե պատյանը կտոր-կտոր էր եղել: Դասը, որ քաղեցի՝ ես շեղվեցի այլ բաներով տարված: Մեր վեհացման ուղղությամբ աշխատելիս, մենք պետք է կատարենք բոլոր պահանջները և չկենտրոնանանք միայն մեկ կամ երկու կամ այլ կապ չունեցող բաների վրա: Աստծո թագավորության ձգտումը բերում է ուրախություն և

երջանկություն:¹ Անհրաժեշտության դեպքում մենք պետք է ցանկություն ունենանք *փոփոխել*: Հաճախակի փոքր ուղղումները քիչ ցավոտ են, քան խոշոր ուղղվածության ուղղումները:

Ոչ շատ վաղուց, Քույր Փաքերը և ես ճանապարհորդում էինք մի շարք օտար երկրներով: Մենք նախապատրաստել էինք մեր անձնագրերն ու այլ փաստաթղթերը: Մենք ստացանք ներարկումները, բժշկական հետազոտությունները, վիզան և կնիքները: Երբ ժամանեցինք մեր փաստաթղթերը ստուգեցին և երբ բոլոր պահանջները բավարարվեցին մեզ թույլ տվեցին մուտք գործել:

Վեհացման որակավորումը կարծես նման լինի մեկ այլ երկիր մուտք գործելուն: Մեզանից յուրաքանչյուրը պետք է ստանա իր հոգևոր անձնագիրը: Մենք չենք *սահմանում* պահանջները, այլ անհատապես մենք պետք է բավարարենք նրանց բոլորին: Փրկության ծրագիրը պարունակում է բոլոր վարդապետությունները, օրենքները, պատվիրանները և արարողությունները, որոնք անհրաժեշտ են *բուրդին*, որպեսզի որակավորվեն վեհացման համար:² Ապա. «[Հիսուս] Քրիստոսի Քավության շնորհիվ բոլոր մարդիկ կփրկվեն»:³ Եկեղեցին օգնում է, սակայն մեր փոխարեն չի կարող անել դա: Վեհացման համար որակավորումը դառնում է կյանքի նպատակ:

Քրիստոսը Իր Եկեղեցին կազմավորել է, որպեսզի օգնի մեզ: Նա կանչել է 15 տղամարդու, որոնց մենք հաստատել ենք որպես մարգարեներ, տեսանողներ և հայտնողներ, որպեսզի առաջնորդեն Եկեղեցին և ուսուցանեն մարդկանց: Առաջին Նախագահությունը⁴ և Տասներկու Առաքյալների Քվորումը⁵ ունեն հավասար գործություն և իշխանություն,⁶ որտեղ ավագ Առաքյալը նշանակված է, որպես Եկեղեցու Նախագահ: Յոթանասունները կանչված են աջակցելու համար:⁷ Ղեկավարները չեն սահմանում վեհացման պահանջները: Աստված է սահմանում: Այս ղեկավարները կանչված են ուսուցանելու,

մեկնաբանելու, հորդորելու և նույնիսկ *զգուշացնելու*, որպեսզի մենք մնանք ուղու վրա:⁸

Ինչպես գրված է հրահանգների ձեռնարկում. «Իրագործելով իր նպատակը՝ օգնելով անհատներին և ընտանիքներին որակավորվելու վեհացման համար, Եկեղեցին կենտրոնանում է աստվածայնորեն նշված պարտականությունների վրա: Դա իր մեջ ներառում է՝ օգնել անդամներին ապրել Հիսուս Քրիստոսի ավետարանով, հավաքել Իսրայելը միսիոներական աշխատանքի միջոցով, հոգ տանել աղքատների և կարիքավորների մասին, և հնարավորություն տալ մահացածներին փրկվել՝ տաճարների կառուցման և զանազան արարողությունների միջոցով:⁹ Այս չորս կետերը և այլ օրենքները, պատվիրաններն ու արարողությունները պարտադիր են, այլ ոչ թե երկրորդական: Հիսուս Քրիստոսի Քավության շնորհիվ և այս բաներն անելով, մենք պահանջվող կնիքն ենք ավելացնում մեր հոգևոր անձնագրի մեջ:

Այս համաժողովի ընթացքում մենք ուսուցանվում ենք այն

փոփոխությունների վերաբերյալ, որոնք կոզնեն մեզ բոլորին ավելի լավ պատրաստվել:

Ընտանիքը գտնվում է փրկության ծրագրի կենտրոնում և հավանաբար դրա համար է այն նաև կոչվում «երջանկության մեծ ծրագիր»:¹⁰ Նախագահ Բոյդ Կ, Փաքերն ասել է. «Եկեղեցու ողջ գործունեության վերջնական նպատակն այն է, որ տղամարդը, կինը և նրանց զավակները երջանիկ լինեն տանը»:¹¹

Նախագահ Սպենսեր Վ. Քիմբլայն ասել է. «Մեր հաջողությունը որպես անհատ և որպես Եկեղեցի մեծապես կորոշվի, թե որքան հավատարմորեն ենք մենք կենտրոնանում՝ տանը ապրելու ավետարանով»:¹² Տաճարային և ընտանեկան պատմության աշխատանքը տանը ավետարանով ապրելու մասն են կազմում: Այն ավելի շատ պետք է լինի ընտանեկան միջոցառում, քան Եկեղեցու միջոցառում:

Առաջին Նախագահության և Տասներկուսի Քվորումի կողմից նոր շեշտ է դրվել ընտանեկան պատմության և տաճարային աշխատանքի վրա:¹³ Այդ շեշտադրմանն ուղղված

ձեր պատասխանը կավելացնի ձեր անձնական և ընտանեկան ուրախությունն ու երջանկությունը:

Վարդապետություն և Ուխտերից մենք կարդում ենք. «Տիրոջ մեծ օրը մոտ է. . . Եկեք, ուրեմն, որպես Եկեղեցի և ժողովուրդ, և որպես Վերջին Օրերի Սրբեր, արդարությամբ ընծա մատուցենք Տիրոջը. և եկեք նրա սուրբ տաճարում, . . . ներկայացնենք մի գիրք, որը կպարունակի մեր մահացածների գրանցումները, որն արժանի կլինի ամեն ընդունելության»:¹⁴

Այդ «գիրքը» կպատրաստվի կիրառելով Եկեղեցու Ընտանեկան ծառի անունների և արարողությունների տվյալների բազայի գրանցումները:

Ես ստուգում և ավելացնում եմ գրանցումներ այդ տվյալների բազային, քանի որ ես ցանկանում եմ բոլոր իմ սիրելիների անունները լինեն այդ գրքում: Դուք չե՞ք ցանկանում:

Վարդապետություն և Ուխտերի 128-րդ բաժինն ասում է. «Քանզի առանց մեր նախնիների, մենք չենք կարող կատարյալ դառնալ. ոչ էլ նրանք կարող են առանց մեզ կատարյալ դառնալ»:¹⁵

Ընտանեկան պատմությունն ավելի քան ծագումնաբանություն, կանոններ, անուններ, ամսաթվեր և վայրեր է: Այն ավելին է, քան անցյալի վրա կենտրոնացում: Ընտանեկան պատմությունը նաև պարունակում է ներկան, մինչ մենք կերտում ենք մեր պատմությունը: Այն պարունակում է ապագան, մինչ մենք կերտում ենք զալիք պատմությունը մեր սերունդների միջոցով: Օրինակ, երիտասարդ մայրը իր ընտանեկան պատմություններն ու նկարները իր երեխաների հետ կիսվելով կատարում է ընտանեկան պատմության աշխատանք:

Հաղորդություն ընդունելու, ժողովներին մասնակցելու, սուրբ գրությունները կարդալու և անհատական աղոթք անելու նման, ընտանեկան պատմությունն ու տաճարային աշխատանքը պետք է դառնան մեր անձնական երկրպագության հերթական մասը: Մեր երիտասարդների և այլոց

պատասխանն այս մարգարեական հրավերքին ոգևորիչ է և հաստատում է, որ այդ աշխատանքը կարող է և պետք է արվի բոլոր անդամների կողմից *ցանկացած տարիքում*:

Ինչպես Երեց Քվենթին Լ. Քուրն է պարզաբանել. «Մենք [այժմ] ունենք վարդապետություն, տաճարներ և տեխնոլոգիա»:¹⁶ Աշխատանքն անելն այժմ շատ ավելի հեշտ է և սահմանափակված է միայն անդամների քանակով, ովքեր դարձրել են դա առաջնահերթություն: Աշխատանքը դեռ ժամանակ ու զոհաբերություն է պահանջում, սակայն *բոլորը* կարող են դա անել և համեմատաբար ավելի հեշտ, քան մի քանի տարի առաջ կարելի էր անել:

Անդամներին օգնելու համար Եկեղեցին հավաքել է գրանցումներ և տրամադրում է գործիքներ, որպեսզի աշխատանքի մեծ մասը հնարավոր լինի անել մեր տներում կամ մեր ծխերի շինություններում և տաճարներում: Խոչընդոտների մեծ մասը վերացվել է: *Ինչպիսին էլ որ լինեն* ձեր անցած ընկալումները, այն տարբեր է այժմ:

Այնուամենայնիվ, կա մի խոչընդոտ, որը չի կարող վերացվել: Դա այս աշխատանքը կատարելու անհատի երկմտանքն է: Այն պահանջում է որոշում և մի փոքր ջանք: Այն չի պահանջում շատ ժամանակ: Պարզապես շարունակական բնույթ կրող մի փոքր ժամանակը կառաջացնի այս աշխատանքի հետ կապված ուրախություն: Քայլ անելու որոշում կայացրեք, որպեսզի սովորեք և խնդրեք ուրիշներին օգնել ձեզ: Նրանք կօգնեն: Այն անունները, որոնք կգտնեք և կտանեք տաճար, կդառնան «գրքի» գրանցումները:¹⁷

Նույնիսկ անդամների մասնակցության կտրուկ աճի դեպքում, մենք համեմատաբար քիչ թվով Եկեղեցու անդամներ ենք տեսնում, ովքեր կանոնավոր կերպով ներգրավված են փնտրելու և իրենց ընտանիքների համար տաճարային արարողություններ կատարելու գործում:¹⁸ *Այդ իրավիճակը պահանջում է փոփոխություն ձեր*

առաջնահերթություններում: Մի կովեք փոփոխության հետ, ընդունեք այն: Փոփոխությունը երջանկության մեծ ծրագրի մի մասն է:

Այս աշխատանքը պետք է արվի ոչ միայն Եկեղեցու օգուտի համար, այլ մեր մահացածների և մեր համար: Մենք և մեր մահացած նախնիները մեր հոգևոր անձնագրերում կարիք ունենք կնիքների:

Մերունդների մեջ մեր ընտանիքների «փոխկապակցումը»¹⁹ կարող է միայն տեղի ունենալ տաճարներում՝ կնքող արարողությունների միջոցով: Քայլերը պարզ են. *ուղղակի գտեք անուն և տարեք այն տաճար*: Ժամանակի ընթացքում դուք կկարողանաք օգնել ուրիշներին նույնպես անել դա:

Մի քանի բացառություններով, բոլորը, *բոլորը*, կարող են անել դա:

Կան շոշափելի օրհնություններ, որոնք կապված են այս աշխատանքի հետ: Շատ ծնողներ ու դեկավարներ անհանգստացած են ներկայիս երկրի պայմաններից և ընտանիքների ու երիտասարդների վրա դրա ազդեցությունից:

Երեց Դեյվիդ Ա. Բեդնարը խոստացել է. «Ես հրավիրում եմ Եկեղեցու երիտասարդներին սովորել Եղիայի Ոգու մասին և զգալ այն: . . . Եվ ես խոստանում եմ, [որ] դուք պաշտպանված կլինեք թշնամու սաստկացող ազդեցությունից: Մինչ դուք մասնակցեք այս սուրբ աշխատանքին և սիրեք այն, դուք պաշտպանված կլինեք ձեր երիտասարդության տարիներին և ձեր ողջ կյանքի ընթացքում»:²⁰

Եղբայրներ և քույրեր, ժամանակն է, որպեսզի ձեր կացիները պատյանները հանեք և զնաք աշխատելու: Մենք չպետք է մեր վեհացումը կամ մեր ընտանիքները զոհաբերենք ոչ շատ կարևոր հետաքրքրությունների համար:

Մա Աստծո աշխատանքն է, որը պետք է արվի անդամների և ոչ անդամների, երիտասարդների և ծերերի, տղամարդկանց և կանանց կողմից հավասարապես:

Ես ավարտում եմ անզլերեն երգարանների 324 օրհներգի առաջին տունը մեջբերելով, փոխելով մեկ բառ.

*«Ելեք, Օ՛, Աստծո [սրբեր],
Հրաժարվեք անարժեք բաներից:
Ձեր սիրտն ու հոգին, և միտքն
ու ուժը տվեք
Թագավորների Թագավորին
Ժառայելուն»:²¹*

Հիսուս Քրիստոսը թագավորն է: Ես վկայում եմ Նրա մասին, Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՒՆԵՐ

1. Տես 2 Նեփի 2.22–25; 9.18; Մոսիա 2.41:
2. Տես սուրբ գրքերի ուղեցույց, «Փրկական ման ծրագիր»; scriptures.lds.org:
3. Հավատո Հանգանակ 1.3:
4. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 107.22:
5. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 107.23:
6. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 107.24:
7. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 107.25–26:
8. Տես սուրբ գրքերի ուղեցույց, «Առաջին Նախագահություն», «Առաքյալ», «Յոթանասունական»; scriptures.lds.org:
9. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.2.
10. Ավա 42.8:
11. Բոյդ Ք. Փաքեր, «Վկայություն» *Liahona*, մայիս 2014, 95:
12. Spencer W. Kimball, “Living the Gospel in the Home,” *Ensign*, May 1978, 101.
13. See Thomas S. Monson, “Hastening the Work,” *Liahona*, June 2014, 4–5; Henry B. Eyring, “The Promise of Hearts Turning,” *Liahona*, July 2014, 4–5; Russell M. Nelson, “It All Starts with Love” (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/it-all-starts-with-love; Russell M. Nelson, “Adding ‘Family’ to Family History Work” (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-family-history-work; Russell M. Nelson, “Generations Linked in Love,” *Liahona*, May 2010, 91–94; Richard G. Scott, “The Joy of Redeeming the Dead,” *Liahona*, Nov. 2012, 93–95; Quentin L. Cook, “Roots and Branches,” *Liahona*, May 2014, 44–48; David A. Bednar, “The Hearts of the Children Shall Turn,” *Liahona*, Nov. 2011, 24–27; Neil L. Andersen, “A Classroom of Faith, Hope, and Charity” (address to Church Educational System religious educators), lds.org/broadcasts; Neil L. Andersen, “Find Our Cousins!” (address at RootsTech Family History Conference, Feb. 8, 2014), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.
14. Վարդապետություն և Ուխտեր 128.24:
15. Վարդապետություն և Ուխտեր 128.18:
16. Քվենթին Լ. Քուր, *Liahona*, մայիս 2014, 47:
17. Վարդապետություն և Ուխտեր 128.24:
18. Տես Քվենտին Լ. Քուր, *Liahona*, մայիս 2014, 47:
19. Վարդապետություն և Ուխտեր 128.18:
20. Դեյվիդ Ա. Բեդնար, «Զավակների սրտերը կդառնան» *Liahona*, նոյեմբեր 2011, 26, 27:
21. “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, no. 324.